

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria tertia post d[omi]nica[m] ij. quadrage. Text[us] eua[n]. Mat. ca. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dnicā. II. quadra.

bat hoies in morte omiffis oib; debere
folū d̄ sua aia curare. Et scđo/a ascendit
cruce tanq̄ speculā. i. turrim custodie:
q̄ clamat nob̄ viatorib; vt caueam; ab
hostib;. Et ibi clamauit clamore vall/
do. i. oris r lachrymaz; vt patz Heb. y.
Et clamore sanguis melius clamāz q̄
Abel. Et iudē. xij. qz. i. clamabat miseri
cordiā vt ille vindictā. Et clamore etiā
cordis qđ agro latere patefē. Et tercio
tāq̄ spectaculū. vt nos tāq̄ aues euola
tes ad se reuocet/ oñsa carne cruēta. Et
q̄ro tāq̄ parillū in q̄ antiq̄ more oia p
dita bona inuēta eē mōstrauit. i. grāz di
z facultatē retrahendi ad regnū celeste.
Olim em̄ p̄sueuerāt inuenta suspēdi in
parillo vt ea viderēt q̄ ea p̄didissent.

Feria tertia post dnicā. ij. qua
drage. Text' euā. Mat. ca. xxiij.

Locutus est Iesus ad tur
bas et ad discipulos su
os dicens. Sup̄ cathe
drā moysi sederunt scri
be et pharisēi: oia ergo quecūq;
dixerint vobis: seruare et facite.
Scđm̄ vō opa eoz nolite face
re. Dicunt em̄ et nō faciūt. Alli
gant aut̄ onera grauiā et impo
rabilla et imponūt in humeros
hoim̄: digito aut̄ suo nolunt ea
mouere. Omnia em̄ opa sua fa
ciunt vt videant ab hoib;. Dila
tāt em̄ phylacteria sua: et magni
ficant fimbrias. Amāt aut̄ pri
mos recubit; i cenis: et primas
cathedras in synagogis et salu
tati oēs in foro: et vocari ab hoib;
bus rabbi. Vos autē nolite vo
cari rabbi. Vnus est em̄ magi
ster vester. Omnes aut̄ vos frēs
estis. Et patrem nolite vocare
vobis sup̄ terras. Vnus est em̄
pater vester qui i celis est. Nec
vocemini magistri: quia magi

ster vester vnus est christus. Qui
maior est vestrum erit minister
vester. Qui autē se exaltauerit
humiliabitur: et qui se humilia
uerit exaltabitur.

Locutus ē iesus ad
turbas et ad discipulos suos
rē. Mat. xxiij. In p̄nci euā/
gelio christus vult plar; dare
tres regulas. Prima est q̄ subditos p̄/
bis et exēplis istruant. Scđa q̄ subijōis
fortia: et subditis leuioza imponāt. Ter
tia q̄ d̄ potestate sibi collata nō gl̄ient
vel sup̄biant. Contra p̄mā faciūt plar;
verbosi: et scđam sup̄stitiosi: et p̄ra ter
tiam ambitiosi. Igit̄ in eodem p̄sentē
euangelio tangunt̄ trita punera: q̄ sunt/
Admonitio/ Rep̄hensio/ et Erhoratio.
Quantū ad p̄mū rangit̄ admonitio:
q̄ ch̄is admonet discipulos et oēs fidē/
les: vt quādo p̄dicator bñ dic̄ et male fa
cit: doctrine et nō operib; attendamus.

Pro q̄ scđndū est q̄ quādo saluator
ista dixit: scribe et pharisēi magnas p̄se
cutiōes ostenderant ĩ eum: detrahētes
doctrine et miraculis et vite eius. Et sic
dic̄ Ebr̄yē. peccabāt ex malicia et erant
incorrigibiles. Christus ĩ dicebat pu
blice eoz iniquitates: quia auerrebant
populū a fide. Dicit̄ ergo Locutus est
Iesus ad turbas et ad discipulos suos di
cens. Sup̄ cathedrā Moysi. Ista ca
thedra dupl̄r accepit. Moyses em̄ fuit
doctor ppli et iudey: et sic dupl̄cē habu
it cathedrā: scz docēdi et iudicandi. Se
dere ergo sup̄ cathedrā Moysi scđam/
est succedere ei i auctoritate iudicandi
pplm̄: sic successerūt qđā scribe et phari
sēi. nam a tpe Moysi fuerūt cōstituti a
deo sepruaginta senes erare et scientia
puerri: q̄ cū Moysē haberēt curā ppli.
et dicebant iudices ordinarij: q̄ ad ipō
slebar recursus in dubijs causis: et sine
eis magne cause nō tractabant. Et istō
apud iudeos fuit obfuarū qđ diu fuerūt
in sua p̄tate: vt patz i libro chanbedrim
hierosolymitano in. c. de iudicijs pecu
niaz. et in li. abodozara. c. j. Sedere ve

Feria tertia post

ro sup cathedra Moysi pma: e hie offi
ciu docedi lege r doctina Moysi. Et
sic loq saluator h: qz sup ista (sederunt
scribe). i. legi moysayce doctores dicti n
a scribendo: s; a docedo sepra (z pharisei)
. i. religiosi qda q etia hebbar officiu do/
cendi z exhortadi pplm. (Oia q qcuq
dixerit vob) psona legi Moysi (suarez
facite) ope exequendo. qz vt dr Chryf. no
docet sua: s; q de p Moysen madauit
S; hie mouet Orig. qonez: qz isti doce
bar ee suada legalia: puta q circucida/
mur. z sacrificemus tauros z hircos et
hmol: q obseruare in noua lege e pcrim.
Ad h dr idē Orig. z scus Tho. q do/
ctina istoz debebat obfuari q ad lega
lia vsqz ad chri passionē tm: qz vsqz ruc
obligabant oēs iudei suare legalia: s; p
cepta moralia q erant obfuada: qz no
erāt vmbria futuroz vt legalia certimo/
ntalia. S; d pnterib; ad mores h loq
chris fm Qui. simplr. de alijs po ad tps
iuxta imētionē legislator. Itē qz isti
dicebāt qda qb filij retrahēbant a de/
bito honore patrū: vt pz Bar. xv. Itē
docebāt doctrinas hoim. vt dē ibidē. i.
doctrinas talmudicas: in qb mtra pti
nent dīssona morib; bonis. Ad h dico
q saluator loq de his q docebāt ex pso
na moysi: q. i. erāt a moysē dicta vl pso
na dictis ei: sic si ego dica q pdicatores
noue legi sūt audied: itelligēdū ē in qn/
rū pdicat psona noue legi z nō alit (fm
po opa eoz nolite facere) qz opa eorum
mala sūt: z doctrina bona. Chryf. Sic
aurū de fra eligē z terra relinqt: sic au
ditores doctrinā accipiāt z mores re/
linquāt. Freqnt em de hoie malo bona
doctrina pcedit. Hec ille. S; qre chris
sta patēter corā omī pplo viros religio
sos. i. phariseos dīssimabat: Ad hoc dē
fm scm Tho. līj. q. xliij. q h tdo fecit: qz
erāt impedimētū salur; pplō: p̄bis im/
pugnādo ei doctrinā: z fact; vltā ppli
corrūpēdo. Et tdo deregēda erat eoz si
mulatio z macta: q in dānū ppli verte
bat. S; q. Sentorē ne increpauer; vt
dic ap̄ls. j. Tim. iij. Ad hoc dē a scro
Tho. vbi ā. q verū est de sene erate/ac
honestate. Juxta illd Au. xj. Quos tu
scis q senes sint: s; si autoritate senectra
tis vertāt i instrumētū mactete publice
peccādo: sūt publice z acriter rep̄hendē
di. Juxta illd Dan. xij. Inueterate vl
erū maloz. Hec ex illo. Pctā autē istoz
erāt publica: puta detractio ad doctri/
nā chri: s; nō ēēt publicū oib; q male vl
cerēt. Itē chris habuit declarare q et in
iuste drabebāt: qd facere nō potuit nē
si eos ifamādo. Infamabat q eos ad fi
nē bonū z licitū (Dicūt em) bona (et nō
faciūt) bona s; mala. In hac pre ē docu
mentū qd tāgit Chryf. dicens. Sic sa
cerdotes meli' iudicāt p̄f bonos ma/
los docere: q̄ p̄f malos bonos negligē
re: sic z subditi p̄f bonos sacerdotes et
malos honozēt: ne p̄f malos boni etiā
p̄tēnant. Vel' ē em malis iniusta pre
stare q̄ bonis iusta subtrahere. hec ille.
Quātū ad scdm pontē rep̄bēso vte
phariseoz z scribar; q̄ p̄tēra q bōi vl
debant mltos auertebat a fide: cum dē
(Alligāt em onera graua z importabi
lia). i. mādata legis moysayce fm Chry.
sup Matt. q lex a bō Petro Act. xv.
dē iugū qd patres nostri portare nō po
tuerūt. Ista autē mādata acriter z seru/
pulose docebant: qd est onera alligare.
Sed p̄ra. qz fm Hiero. de' nihil man
dauit impossibile: z p̄seqnt neqz impor
tabile. Ad h dico: q mandata legis vl
cta sūt importabilia p exaggarationē:
qz difficulter erant portabilia/ maxime
eo modo q̄ isti docebant. Vel fm scm
Tho. ista onera sūt supflue ordinatōes
z statuta q̄ isti supaddebāt legi/ s; iugen
tes q fuit Moysi data qda lex q ab eo
nō est redacta i script; sed postmodū fu
it p talmudistas scripture mādata. Al/
ligat autē spūaliter bonus cum sit sta/
turū. P̄ima q̄ onera alligabant isti: qz
alligata delarabāt scrupulose. secunda
vero alligabant simpliciter ip̄si vel pa/
tres eorum. (Et imponunt in humeros
hominū) Metaphorice loquendo in qn/
tum asserunt homines ad hmōi statuta
esse obligatos (Digito autem suo nō i
lunt ea mouere). i. non volunt mīntimāz
p̄tē oner; sentire: z mltō mīn' volūt sup
ponere eis hūeros totū p̄tādo. Et p̄ hē

Discipulam. II. Quadra.

vult inuere saluator q̄ nō s̄ sc̄i: sed h̄y
pocrite: z h̄ ne credat̄ eis q̄n detrahunt
sibi z euāgelice doctrine. Sed nunqd̄
discipuli z turbe dēbāt porrare ista ipoz
rabilla onera: Dico q̄ sic / si erāt onera
leḡ recte tradita: q̄ nō peccabāt illi in
h̄ q̄ iponebāt hūeris hoim / nisi aliō ad
didissent: s̄ peccabāt in h̄ q̄ ipi eadē nō
porrabāt. Sec̄ q̄n̄ de onerib; talmudī
cis z phariseis: q̄ erāt fictiōes. Et q̄a
nō solū isti cessabāt a portandis onerib;
.i. a bonis opib; exercēdis: s̄ etiā mala
facebāt. z erāt nō s̄ lū nō boni: imo ēc
mali. s̄o subdit (*Quia p̄o opa sua faciūt
vt videant ab hoib;*) Et p̄n̄r sūt cupidi
inanis gl̄ie: imo valde cupidi. q̄d notat̄
fm̄ Chry. q̄ nō tm̄ q̄dā: sed oia opa sua
faciūt p̄t̄ hoim applausum z fauorem.
(*Dilatāt em̄ phylacteria sua*) vt meli⁹
videat̄ ip̄a phylacteria: breuia. s̄. vt char
rule in q̄b; sc̄pta erāt. x. p̄cepta leḡis. a
phylaxe q̄d est suare: z thozath lex. q̄s
qdā mēozalia suade leḡis. nā s̄z Hiero.
dñs cū dedisset mādata leḡis p̄ moysen:
ad extremū itulit. *Deut. vj.* Ligab̄ ea
in manu tua. z erūt p̄ ante oculos tuos
p̄ h̄ volēs sc̄are q̄ corae q̄s meditare
in eis z ope p̄leret. S̄z h̄ vt d̄t phari
sei male interpretantes: scribebāt. x. p̄ce
pra leḡis in chartul̄ lris magnis: vt q̄dā
aliū dicūt: z ligabāt in fronte in moduz
corone: vt sp̄ an̄ oculos mouerent: z s̄l̄r
ligabāt in brachijs. (*Et magnificant*)
.i. p̄ ceteris maḡs faciūt (*fimbrias*) vt
sanctiores cetis videant. *Iudēt em̄ vt*
nō solū carne p̄ crucifione: sed etiā ve
stib; ab alijs distinguerent: p̄cepto dñi
fimbrias in q̄ruoz angulis pallioz por
rabāt: in q̄b; pharisei Hiero. teste liga
bant sp̄inas acutissimas: vt dū ambulā
do vel stādo pūgerent: p̄ceptoz dei me
morarent. Et reuera in his oib; vt idēz
ait: fauore p̄li z lucra mlt̄ercular̄ secta
bant. Rep̄hēdit aut̄ h̄ Chry. eos q̄ p̄ba
euāgelij suspēsa ponūt ad collū: p̄terea
q̄ p̄us euāgelij nō est i figuris l̄raz: s̄z
in intellectu: ac p̄ h̄ meli⁹ in corde q̄ i col
lo reponūt. Ad q̄d d̄t q̄ nō credit̄ h̄ esse
p̄m̄ / cū sine suspēsiōe fiat: fm̄ s. Tho.
q̄ deb. *Leclita leḡis q̄ euāgelij ge*

rebat i peccore. Sc̄tus etiā Barnabas
p̄ euāgelij bri Dar. sanabat infirmos.
z mererit̄ sup̄ Nicolai senem habentē
euāgelij vidit̄ mirabilia. vt p̄z in le
genda sc̄ti Andree. Ad rōnē Chry. d̄t
eo q̄ vey d̄t: q̄ meli⁹ recodunt̄ in corde
p̄ba sc̄ta q̄ in collo: s̄ nō p̄n̄r sp̄ in corde
reneri. s̄o meli⁹ est h̄re in collo z in corde
q̄ in corde tm̄ / vt in collo tm̄: q̄ neq̄ in
corde neq̄ in collo. *Nec est incouentēs /*
q̄ in signis z figuris gr̄a sc̄toz sit aliq̄
sp̄ualis p̄us int̄ionatr z diuinit̄ in
fusa. Sic em̄ fm̄ sc̄os d̄s eā dedit̄ p̄bis
sacralib;: q̄d phibet credere q̄d etiā de
derit̄ eā figuris / maxie cū etiā dederit̄
eam fimbrie vestimēti ch̄i: z q̄d est for
tius ymbre petri. i. acri i q̄ erat ymbra
petri. Nō em̄ est verisimile q̄ oēs infirm̄ q̄
ad ymbriā petri sanabant̄ / oionib; pe
tri sanarent̄: sed fiebāt illa miracula ex
potestate. i. p̄ p̄rurē a deo collatā petro:
z a petro p̄ subiectū ymbre ei⁹ vsq̄ ad
ifirmantū corpa dertuatā. Q̄ p̄o pha
risei opa sua agāt p̄t̄ inanē gl̄iam: p̄d
*bat itēz dñs a signo cū d̄t (*Amāt aut̄**
p̄mos accubit̄ in cētis). i. p̄mas sedes
ad mēsam. Quia em̄ antiq̄ comedebāt
in lectis / comedētes dicūt̄ recubere vt
accubere: z sedes mēse d̄cunt̄ accubere.
(*z p̄mas cathedras in synagogis z sa*
lutariōes) cū inclinatioē capitis z fle
xlone genuū fm̄ Chry. (*In foro*) vbi s̄t
mlti port⁹ q̄ in puaro: licz vbiq̄ h̄ appe
tant: z vbiq̄ sit culpa fm̄ Raba. (*z voi*
carl ab hoib; rabbi). i. mgr̄ siue doctoz
In oib; tm̄ his fm̄ Chry. nō vituperat̄
factū / sed ambitio. Nō em̄ est malū re
cubere in p̄mo / sed ip̄m p̄matū ambire
z sic de alijs. In hac p̄te habēt docu
mentū p̄fessozes imponētes excessiuas
pnias. Dicit̄ em̄ Chry. loquēs de all̄
gantib; onera ḡua. Tales inq̄r sunt̄ q̄
que pond⁹ vent̄ib; ad p̄niam iponūt:
z sic dū p̄sens pena fugit̄ / cōrēnt̄ p̄nia
futura. Si em̄ falcem sup̄ hūeros ado
lescētis que nō p̄r batulare / posuēto:
necessē h̄z vt aut̄ falcē reijciat̄: aut̄ susci
piēs dū plus ferre nōt̄ p̄r / scādalt̄at̄
ampl⁹ peccet. Deīn̄ si erram⁹ modicaz
pniam imponētes: nonne melius p̄t̄

Feria. III. post

misericordiam reddere ratione / quod propter crudelitatem. Ubi per familias largus est: dispensator non debet esse tenax. Si deus benignus: ut quod sacerdos est austerus: Ubi appere letus: circa vitam tuam esto austerus: circa alios benignus. Audiatur te homines perua mandant: et gratia facient. Talis autem est sacerdos qui sibi indulget et alios exigit: quem admodum malus deceptor: sicut in citatibus qui se releuat: et onerat iposetes. Hec ille.

Quantum ad fratres horum nos christus ad humilitatem: cum dicit: (Vos autem nolite vocari rabbi) Ubi aduertendum est secundum Chrysostomum quod in lege reprehenderat in pharisaeis minia. de quibus discipuli non indigebat turbari: sed illa christus permittit: sed quod erat omnium maior causa. scilicet thronum appetere magistralem hoc adducit in medium. Sed contra: quia apostolus. i. Timotheus. i. appellauit se magistrum dei. In quo postea sum ego predicator et apostolus et magister. Ad hoc dicit sanctus Thomas in libro contra impium. rel. quod dicit hic. prohibuit solum ambitionem circa magistratum: non autem prohibuit officium magistratus: quod est docere. vel etiam nomen magistratus: quod confert ad utendum scientia habita in docendo. Aliter idem soluit super Hieronymum. et Chrysostomum. ibidem et Hieronymus. quod magister proprie et simpliciter est qui a se habet doctrinam: non autem ille qui eam habet ab alio et alijs discipulis: quod est discipulus eius qui sibi tradidit illam. Solus autem habet deus a se doctrinam. Item magister est proprie qui docet: homo autem non docet proprie hominem: alioquin omnes habentes doctores addiscerent: sed deus docet interiorius per intellectum: et homo eoadiunvat exteriorius proponendo aliquid eo modo qui medicus adiuuat naturam. Est ergo homo ut dicitur sanctus Thomas in quod de veritate. q. xi. magister ministerialiter in tantum in se ipsum vel adiutor: magister principaliter et essentialiter dicitur. de quo subditur: (Unus est enim magister vester) proprie et principaliter et simpliciter et essentialiter (omnes autem vos fratres estis) quod filij dei per adoptionem / vel creationem (Et patrem nolite vocare vobis super terram) Sed contra hoc est consuetudo antiquorum monasteriorum: in quibus seniores presbiteri appellantur. Ad hoc dicit secundum meum Hieronymus. et sanctus Thomas. quod super terram non debemus cognoscere patrem principalem / nisi deum: qui est omnium patrum pater: et aiam non

bis dedit. abusive tamen et sedario possidimus aliquos appellare presbiteri ratione etatis / vel etiam corporalis generationis. Nam ut ait Hieronymus. sic vnus filius dei per naturam non iudicat ceteris quoniam possunt dici filij dei per adoptionem: ita et vnus pater et magister non iudicat alijs quoniam abusive vocentur et presbiteri et magistri: licet vnus sit principalis. de quo dicitur: (Unus est enim pater vester qui in celis est. Hec vocemini magistri) Contra: quia iam hoc superius dicitur. Ad hoc dicitur quodammodo replicat idem propter periculum magni ambitiosus et elationis circa magistratum. Alij autem dicunt et melius quod super praedictum est de magistro sanctitatis. Chrysostomus autem est qui dicitur est omnium in exemplum viuendi ut dicit sanctus Thomas. iij. pre. q. xl. non autem alij sancti: nisi quatenus fuerunt imitatores christi. vnde subditur: (Quia magister vester vnus est christus) Non de deo: quia deum quem non videmus / imitari non possumus. Augustinus. Homo imitandus non erat qui videbatur: deus imitandus erat qui non videbatur. Ut ergo deus exhiberet homini eum qui et ab homine videretur: et quod homo sequebatur / deus factus est homo. Hec ille.

Et quia haec dicitur deus induxit ad fugam elationis: nunc inducit ad amplexum humilitatis dicens. (Qui maior est vester / erit vester minister) quod sanctus Thomas. dupliciter exponit. Primo sic. Erat vester minister. id est se debet exhibere minister. Vel secundo erit vester minister in sua estimatione. Augustinus. Qui pest non se existimat prae dante: sed charitate fult se felicem. Hec ille. Vel aliter secundum alios. Qui maior est. id est vult esse in veritate / erit vester minister / se in vilibus exercendo: sed de centia sua persone et officij (qui autem se exaltauerit / humiliabitur: et qui se humiliauerit exaltabit) Remigius. Quod sic intelligitur. Omnis qui se de suis meritis extollit / apud deum humiliabitur: et qui se de beneficijs humiliter / apud deum exaltabit. Hec ille. Vel aliter. Qui se exaltat / ambiendo per amaram. humiliabitur ab hominibus / vel a deo / vel ab vtriusque. et qui se humiliat appetens subesse: et fugiens elationem / exaltabit ab hominibus / vel a deo / vel ab vtriusque.

Dicitur sciendum est euides signa et

dnicā. II. quadra.

q̄ alijs sic celest̄ patris fili⁹ v̄l terrent
p̄mo respicere celū v̄l terrā: z scdo eē al
bū p̄ puritatē: v̄l nigrū p̄ opatōez. Filij
em̄ assimilāt patrī. Un̄ z fm̄ glo. sup̄ il/
lud. Pullis coruorum zc. Filij corui q̄
diu sūt albi erecti ad celū rostr̄ pascūt
a deo: s̄ vbi sūt nigri p̄ plumas pascūt
a parētib. Et tertio honorare parētes
Un̄ z filij ciconie parētes pascūt: sed fi
lij vipere ei⁹ latera dirūpūt: quia dicta
est vipera: q̄ v̄l pariat z partu ipso ru/
ptis laterib̄ moriat̄.

Feria q̄rta post dnicā. ij. qua/
drage. Text⁹ euāg. Mat. c. xx.

Ascendēs J̄sus hie/
rosolyman̄ assumpsit
duodecim discipulos su
os secreto z ait ill. Ec
te ascendimus hierosolyman̄: z
filius hoīs tradet̄ p̄ncipib̄ sa
cerdotū z scribis et condemna
bunt eū morte. Et tradet̄ eum
gentib̄ ad illudendū z flagellā
dum z crucifigendū. Et tertia
die resurget. Tūc accessit ad eū
mater filioz zebedei cum filijs
suis adorās et petens aliqd̄ ab
eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait
illi. Dic vt sedeant hi duo filij
mei vnus ad dextrā et vnus ad
sinistrā tuā i regno tuo. Respo
dens aut̄ J̄sus dixit. Nescitis
quid petatis. Potestis bibere
calicē quē ego bibitur̄ sum? Di
xit ei. Possumus. Ait illis. Ca
licē quē dez meū bibet̄: sedere au
tem ad dextrā meam z ad sini
strā nō est meū dare vobis: sed
quib̄ paratū est a patre meo. Et
audiētes decē indignati sunt de
duob̄ fratrib̄. J̄sus aut̄ voca
uit eos ad se: z ait. Scitis quia
p̄ncipes gētū dnant̄ eoz: et q̄
maiores sunt p̄tātē exercent in

eos. Nō ita erit inter vos. Sed
quicūq̄ voluerit inter vos maior
fieri. sit vester minister. Et quo
luerit iter vos p̄rimus esse: erit
vester seruus. Sicut fili⁹ hoīs
nō venit ministrari sed mīstra
re z dare animā suā redempti
onem pro multis.

Ascendens J̄sus
hierosolyman̄ zc. Mat. xx.
In p̄ncipi euāgel. tāgunt̄ tria
p̄ncipia: q̄ sūt P̄nunciatio/po/
Quartū ad (stulario/z indignatio.
p̄mū tāgūt̄ p̄nunciatio passiois ch̄i: cum
d̄. (Ascendēs J̄sus hierosolyman̄) id ē
hierlm̄: q̄ erat i mōtib̄: z eminebat i to
ra tra p̄missiois (assūpsit duodeci disci
pulos suos.) Et q̄ p̄tz q̄ int̄ eos erat Ju
das. Foris em̄ adhuc erat dign⁹: vt d̄
Orig. audire cū alijs. Et scūs Tho. d̄
q̄ nōdū p̄cepar malū. qd̄ videt̄ itelligē
dū de p̄ditioe: vtrū aut̄ tā eēt latro/cre
do q̄ sic: s̄ erat occult⁹. (secrero) Pri o
fm̄ L̄hyf. q̄ passio ch̄i ē p̄losumus
thesaur⁹: eū vt ait nihil sit p̄t qd̄ maḡ
debeam⁹ dō gr̄as agere: tō i vasis ele
ctis erat recōdēd⁹. Et itēdit q̄ p̄t reue
rētā passiois ch̄i p̄mo eā d̄bit publici
care dignoib̄ p̄sonis. i. aplis familia
riozib̄ ch̄i. Scdo fm̄ eū. q̄ ceteri erāt
imperfecti z p̄urbati z auerſi ab eo fuiss̄
sent: si ei⁹ mortē audiuisſent: z m̄lles
ēē tumultū fecissent. Et t̄tio fm̄ eūdem
L̄hy. q̄ sc̄tebat̄ m̄ez filioz zebedei ali
qd̄ petiturā: z tō deliauit a via: vt ei da
ret locū ad petēdū: z ide discipulos instru
eret. Et q̄rro vt elicit̄ a L̄ypano/i exē
plū tuū: q̄ si vis ascendere ad crucē relis
gōis. n̄ m̄ifestes m̄l: p̄siliū tuū. Et q̄n
ro ad p̄denandā hypocr̄sim: q̄ ad crucē
p̄nie nō vadit secrero s̄ patēter (Et ait
ill.) p̄dicēdo passioez suā z r̄surrectōez:
fm̄ L̄yrl. vt sc̄rēt̄ eū volūtariē pat̄: et
p̄t̄ alia q̄ dicit̄ (Ecce ascendim⁹ hieroso
lyman̄: z fili⁹ hoīs). i. t̄pemer̄ sic se appel
lās: v̄l q̄ vnt⁹ tm̄ sit fili⁹. i. h̄gis: v̄l h̄it
l̄tra: eā: eū se poss̄z dicit̄ filiū d̄i (tradet̄)
a iudā: (p̄ncipib̄ sacerdotum.) Forē